যীচুৰে ঘূৰি আহে

২৩/২৪ ছেপ্টেম্বৰ

২০২৫ চনত

জোছুৱা ম্লাকেলা

যীচুৱে ঘূৰি আহে ২৩/২৪ ছেপ্টেম্বৰ ২০২৫ চনত

কেৱল খচৰা অনুবাদ

প্ৰথম প্ৰকাশ ৬ জুলাই, ২০২৫ তাৰিখে ট্ৰুথ লিমিটেডে মূল ইংৰাজীত

এই প্ৰকাশনৰ এটা বিনামূলীয়া সংস্কৰণ ইণ্টাৰনেট আৰ্কাইভৰ পৰা ডাউনলোড কৰিব পাৰিব।

এই বাৰ্তাৰ বিষয়বস্তু তাত্ত্বিকভাৱে ইমানেই পৃথিৱী-বিচ্ছিন্ন আৰু সাৰ্বজনীন যে তেওঁলোকে এই ই-পুস্তিকাখনক কোনো ধৰণৰ কপিৰাইটৰ বিবেচনা নকৰাকৈ কোনো ভাষা বা উপভাষাত মুক্তভাৱে অনুবাদ কৰিবলৈ আৰু একেদৰেই এই পৃথিৱীৰ যিকোনো ঠাইতে মুক্তভাৱে বিতৰণ কৰিবলৈ দাবী জনাইছে।

প্রকাশকৰ টোকা

গ্ৰেগ'ৰিয়ান কেলেণ্ডাৰৰ ২৩ বা ২৪ ছেপ্টেম্বৰত খ্ৰীষ্টান গীৰ্জাক কাঢ়ি নিবলৈ যীচু খ্ৰীষ্টই উভতি আহিছে। এই দুটা তাৰিখ ইস্ৰায়েলত শিঙাৰ উৎসৱৰ লগতে ৫৭৮৬ চনৰ ইহুদী ধৰ্মীয় নৱবৰ্ষ(ৰোছ্হা হাছ্হানা) আৰম্ভ হোৱাৰ সৈতে মিল খায়। গীৰ্জাৰ ভাষাত এইটো হৈছে গীৰ্জাৰ বহু প্ৰত্যাশিত ৰেপচাৰ, আৰু ইয়াক যীচু আৰু গীৰ্জাৰ মাজত তেওঁৰ কুমাৰী "কইনা" হিচাপে হোৱা আধ্যাত্মিক বিবাহৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছে। ই বিশ্বৰ সকলো সময় মণ্ডলতে চকুৰ পলকতে সংঘটিত হ'ব আৰু নিঃসন্দেহে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মহাকাশ কেন্দ্ৰত থকাসকলক ৰেহাই দিয়া নহ'ব। লাখ লাখ লোকে নিজৰ কুটিল কাপোৰ এৰি থৈ কোনো লেখ-জোখ নোহোৱাকৈ নোহোৱা হ'ব বুলি আশা কৰা হৈছে — আৰু বাকী থকা পৃথিৱীখনক সাত বছৰীয়া ক্লেশৰ সময়ছোৱাত ডুবাই পেলাব যিটো দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে যীচুৰ উভতি অহাৰ লগে লগে শেষ হ'ব। এইবাৰ তেওঁ ২০৩২ চনৰ ১৫ ছেপ্টেম্বৰত ইহুদী প্ৰায়শ্চিত্ত দিৱসত (যোম কিপ্পুৰ) মুকলিকৈ কৰিব আৰু জেৰুজালেমৰ পৰা সমগ্ৰ পৃথিৱীত ৰজাসকলৰ ৰজা আৰু প্ৰভুৰ প্ৰভু হিচাপে শাসন কৰিব।

এনেকুৱাই হৈছে জোহান্সবাৰ্গৰ জোছুয়া ষ্লাকেলাৰ এই সাক্ষ্য যিটো ইয়াত তেওঁৰ বাবে লিখিছে এজন প্ৰাক্তন খ্ৰীষ্টান বাতৰি কাকতৰ সাংবাদিক। তাৰ পিছৰ পৰাই তেওঁৰ সাক্ষ্যক শক্তিশালী কৰি তুলিছে এজন সহযোগী দক্ষিণ আফ্ৰিকান, খ্ৰীষ্টত থকা এগৰাকী ভগ্নীৰ দ্বাৰা যিয়ে আজি সাক্ষ্য দিছিল যে যীচুৱে তেওঁক এটা লিখিত বিবৃতি ডিক্টেট কৰিছিল যিয়ে নিশ্চিত কৰিছিল যে তেওঁ এই আগন্তুক ট্ৰাম্পেটৰ উৎসৱত ঘূৰি আহিব। মৰাণ আঠা!

মোৰ নাম জোছুৱা ম্লাকেলা। মই জোহান্সবাৰ্গত বাস কৰো যদিও কেপ টাউনৰ পৰা আহিছো। মই যীচুত বিশ্বাসী আৰু আজি মই তেওঁ মোক বাহিৰৰ জগতখনক ক'বলৈ পঠোৱা কথাখিনি ক'বলৈ সাজু হৈছো। মই কোনো পাঁচনি, পাষ্টৰ বা বিচপ নহয় — মাত্ৰ যীচুত পুনৰ জন্ম লোৱা এজন সাধাৰণ তেজ ধুই লোৱা বিশ্বাসী। প্ৰভুৰ লগত খোজ কঢ়াৰ কিছু বছৰ হ'ল। গতিকে মই ক'ব পাৰো যে মই তেওঁক ব্যক্তিগতভাৱে চিনি পাওঁ। মই মাত্ৰ সকলোকে ক'ব বিচাৰিছো যে ৰেপচাৰ আমাৰ ওপৰত আছে। যদিও আপুনি ইয়াৰ বাবে সাজু নহয় — ই আপোনাৰ বাবে সাজু।

১৯৮২ চনত মোৰ জন্মৰ আগতে মোৰ দেউতাই এটা সপোন দেখিছিল, য'ত তেওঁক কোৱা হৈছিল যে মোৰ নাম জোছুৱা ৰাখক। গৰ্ভস্থ শিশুৰ লিংগ নিৰ্ণয় কৰিব পৰা প্ৰযুক্তি উপলব্ধ হোৱাৰ বহু আগতেই এই কথা। অৱশ্যে জন্মৰ কিছু জটিলতাৰ বাবে ডাক্তৰে মাক-দেউতাকক সকীয়াই দিলে যে মই মৃত বা আহত হৈ ওলাই আহিম। যেতিয়া মই অৱশেষত একেবাৰে কোনো ইছ্যু নোহোৱাকৈ ওলাই আহিলোঁ সেই ডাক্তৰে মোক অলৌকিক শিশু বুলি ঘোষণা কৰিলে।

মোৰ জন্মৰ সেইদিনা মায়ে মোৰ লগত পেটত জিৰণি লৈ আছিল যেতিয়া তাই অনুভৱ কৰিলে যে তাইৰ ওপৰত আধ্যাত্মিক শক্তি এটা আহি তাইক ডিঙি চেপি ধৰিছে। এই শক্তিৰ বিৰুদ্ধে যুঁজি তাই তাইৰ শৰীৰটো ঘূ�ৰাই দিবলৈ ওলাইছিল, মই যে তাইৰ পেটত আছো সেই কথা পাহৰি গৈছিল। তাই ঘূৰি গ'লে মই মজিয়াত পৰি নিজকে আঘাত কৰিলোঁহেঁতেন, হয়তো মাৰাত্মকভাৱে। কিন্তু তাৰ পিছত ঈশ্বৰে তাইক মোৰ উপস্থিতিৰ কথা সোঁৱৰাই দিলে, গতিকে তাই মোক দৃঢ়তাৰে ধৰি ৰাখিলে আৰু সেই আত্মাটো নোহোৱা হৈ গ'ল।

প্ৰায় চাৰি-পাঁচ বছৰ বয়সত মোক প্ৰায় এমাহ ধৰি মোৰ পৰিয়ালৰ চিনাকি কোনোবাই অপহৰণ কৰিছিল। অলৌকিকভাৱে এজন ভাৰতীয় ব্যক্তিয়ে পুলিচক খবৰ দিলে, আৰু তেওঁলোকে আৰু মোৰ মা-দেউতাই আহি মোক উদ্ধাৰ কৰিলে। সেই সময়ৰ স্মৃতিবোৰ মই ধৰি ৰাখিলোঁ — কেৱল নজনা ঠাই এখনৰ ষ্টুপত বহি, কেৱল গোটেই দিনটো কান্দিলোঁ।

১৬ বা ১৭ বছৰ বয়সৰ কিশোৰ হৈ থাকোঁতে আত্মহত্যাৰ চিন্তাৰ সৈতে যুঁজি আছিলো। মই মোৰ জীৱনটো ইমানেই ল'ব বিচাৰিছিলো, আৰু শত্ৰুৱে মোক সেইটো কৰাৰ সুযোগ দি আছিল। এই কথাটো মোৰ মনত আছে এবাৰ যেতিয়া মই মোৰ জীৱনটো কাঢ়ি ল'বলৈ চেষ্টা কৰি আছিলো, কিন্তু ঠিক যেতিয়া মই সেইটো কৰিবলৈ ওলাইছিলো, তেতিয়াই ভগৱানে মোক বাধা দিলে।

গতিকে মোৰ জন্মৰ দিনৰে পৰাই মৃত্যুৱে মোৰ পিছে পিছে গৈ আছিল। সকলোৱে মৰিব বুলি এটা সাধাৰণ কথা কিন্তু বাইবেলৰ মতে এনে এটা গোট আছে যিয়ে কেতিয়াও মৃত্যু দেখা নাপাব। ১ কৰিন্থীয়া ১৫:৫১-৫২ পদত পৌলে কৈছে "আমি সকলোৱে শুব নোৱাৰো।" অথৰ্ আমি সকলোৱে মৰিব নোৱাৰো কিন্তু ক্ষন্তেকতে, চকুৰ পলকতে আমি সকলোৱে সলনি হৈ যাম। আমি মৰ্ত্যৰ পৰা অমৰলৈ ৰূপান্তৰিত হম। ঈশ্বৰে আমাক নতুন শৰীৰ দিব যাৰ যোগেদি আমি কেতিয়াও মৰি নাযাওঁ। গতিকে মই ভাবো মৃত্যুৰ আত্মাই মোৰ পিছে পিছে আছিল কাৰণ হয়তো তেতিয়াও চয়তানে সচেতন আছিল যে মোৰ জীৱনত ভৱিষ্যতৰ আহ্বান হ'ব সকলোকে কোৱা যে ভৱিষ্যতে মানুহৰ এটা দল আছে যাক ঈশ্বৰে মৃত্যু নেদেখিবলৈ বাছি ল'ব। গতিকে মৃত্যু মোৰ শত্ৰু, আৰু মৃত্যু ঈশ্বৰৰ শত্ৰু।

আমোচ ৩:৭ পদত কৈছে, "প্ৰভুৱে তেওঁৰ দাস ভাববাদীসকলৰ আগত নিজৰ পৰিকল্পনা প্ৰকাশ নকৰাকৈ একো নকৰে।" মই নবী নহয় কিন্তু প্ৰভুৰ দাস। আৰু আজি ঈশ্বৰে জগতৰ মানুহৰ আগতও নিজৰ পৰিকল্পনা প্ৰকাশ কৰিছে।

২০০০ চনত মই খ্ৰীষ্টান হৈ পৰিলোঁ। আত্মহত্যাৰ চিন্তাৰ সৈতে যুঁজি কিশোৰ বয়সতে থাকোঁতে মই মোৰ জীৱন যীচুক দিলোঁ। মই ভাবো যেতিয়া মই যীচুৰ ওচৰলৈ আহি মোৰ জীৱন তেওঁক দিলোঁ তেতিয়া মোৰ বয়স ১৯ বছৰ আছিল। সেই বছৰটোৱেই মই থকা গীৰ্জাঘৰটোৰ লগত সংলগ্ন হৈ থকাৰ সময়তে আমি মানুহৰ ঘৰত গৈ তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলোঁ। এদিন দুপৰীয়া এই ঘৰবোৰৰ পৰা ওলাই আহি ৰাস্তালৈ ওলাই আহি মই লক্ষ্য কৰিলোঁ যে আমাৰ কাষতে এটা অট্টালিকাৰ সমান ওখ ফেৰেস্তা বা চাৰিওফালে থকা আটাইতকৈ ওখ গছজোপা। এই দেৱদূতে তৰোৱাল এখন লৈ আছিল আৰু তেওঁ আমাক পহৰা দিবলৈ যেন ইফালে সিফালে চাই থাকিল। মোৰ সংগীসকলে অৱশ্যে এই বিষয়ে অৱগত নাছিল। মই তেতিয়া তেওঁলোকক একো কোৱা নাছিলো কাৰণ মই নাজানিছিলো যে ইয়াক কি কৰিম। যি নহওক, সেইটো আছিল মোৰ পুনৰ জন্ম লোৱা খ্ৰীষ্টান হিচাপে আধ্যাত্মিক জগতখনৰ প্ৰথম অভিজ্ঞতাৰ ভিতৰত এটা। কেতিয়াবা মই গীৰ্জালৈ বা গীৰ্জালৈ আহিছিলো, আৰু ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ আত্মাৰ উপস্থিতিত মই ইমানেই ভৰি পৰিছিলো যে মই অনুভৱ কৰিছিলো যে যীচুক মই দেখা নাপালেও মোৰ কাষেৰে খোজ কাঢ়িছে।

২০০৩ চনত মই যিটো গীৰ্জাত পঢ়ি আছিলো, সেই একেটা গীৰ্জাতেই মই এজন সহকাৰী পাষ্টৰ হৈছিলো। এদিন ৰাতি সপোনত ভবিষ্যত দেখিলো। এদিন আন্ধাৰ ৰাতি এখন মুকলি পথাৰত নিজকে দেখিলোঁ। মাটিলৈ চাই বুজিলোঁ যে জ্বলি গৈছে। প্ৰবৃত্তিগতভাৱে মই জানিছিলোঁ যে কেৱল মই থকা মাটিখিনিয়েই জ্বলি যোৱা নাই। গোটেই পৃথিৱীখন জ্বলি গৈছিল! মই য'ত আছিলো, পৰিৱেশটো ইমানেই ভয়ংকৰ আছিল। মই য'ত আছিলো তাত থাকিবলৈ ইমানেই ভয় লাগিছিল। মই আন এজন মানুহ বিচাৰিবলৈ চেষ্টা কৰিবলৈ পাহাৰ এটা বগাবলৈ গৈছিলো কাৰণ মই এই ঠাইত অকলে আছিলো এটা আন্ধাৰ আৰু ভয়ংকৰ ৰাতি। পাহাৰত উঠিলোঁ, ইফালে সিফালে চালোঁ কিন্তু আন কাকো নাপালোঁ। তৰাবোৰৰ ফালে মূৰ তুলি চালোঁ আৰু দেখিলোঁ তৰাবোৰ। তৰাবোৰলৈ চাই মই মোৰ ভিতৰতে জানিছিলোঁ যে খ্ৰীষ্টান বিশ্বাসীসকলক সেই ধ্বংসৰ আগতেই স্বৰ্গলৈ লৈ যোৱা হৈছে যাৰ পিছৰ পৰিণতি মই ইয়াত প্ৰত্যক্ষ কৰি আছো। তাৰ পিছত মই সাৰ পালোঁ। সাৰ পোৱাৰ পিছত মোৰ এনে লাগিল যেন ভগৱানে ভৱিষ্যত চাবলৈ লৈছে আৰু তাৰ পিছত মোক ঘূৰাই আনিছে।

সাত বছৰৰ পাছত ২০১০ চনত মই ২৮ বছৰ বয়সত সহকাৰী পাষ্টৰ পদৰ পৰা পদত্যাগ কৰিলোঁ, এই কথা ভাবি, "ভগৱান, মই তোমাৰ "?সেৱা কৰিছো।মই মোৰ সাধ্য অনুসৰি কাম কৰিছো।এতিয়া মই নিজৰ জীৱনত মনোনিৱেশ কৰিব পাৰোনে

পিছৰ বছৰত আকৌ সপোনত হেভেনৰ এখন আদালতত নিজকে দেখিলোঁ। মই আদালতৰ দুৱাৰৰ বাহিৰত আছিলো। মোৰ সন্মুখত সোমাবলৈ অপেক্ষা কৰি থকা এজন মানুহ আক্ষৰিক অৰ্থত ভয়ত লৰচৰ কৰি আছিল। যেন তেওঁ গম পাইছিল যে এবাৰ ক'টৰ ভিতৰলৈ ভৰি দিলেই

তেওঁ পাৰ হ'ব নোৱাৰে। যিয়েই নহওক, অৱশেষত সি ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল, আৰু তাৰ কি হ'ল নাজানো। আদালতৰ কাৰ্য্যবিধি ইমানেই দ্রুত আছিল যে মাত্র কেইছেকেণ্ডমান সময় লাগিছিল।

ইব্রী ৯:২২ পদত কৈছে, "মানুহৰ বাবে এবাৰ মৃত্যু হোৱাটো নিযুক্ত কৰা হৈছে, আৰু তাৰ পিছত বিচাৰ আহিব।" গতিকে মই জানিছিলোঁ যে বিচাৰৰ বাবে আদালতলৈ অহা এই লোকসকল ইতিমধ্যে পৃথিৱীত মৃত্যুমুখত পৰিছে, কিন্তু মই জানিছিলোঁ যে মই মৰা নাই। তেতিয়া মোৰ পাল আহিল। আদালতৰ গীর্জাৰ দৰে পিউবোৰৰ এটাত বহি থকা দেখিলোঁ, আৰু বিচাৰকজন সাধাৰণতে বহা চকীখনৰ ফালে চালোঁ। ভগৱান আছিল — তেওঁ থকা আসনখনত ইমান বিশাল আছিল। তেওঁ অর্ধস্বচ্ছ আছিল, গতিকে তেওঁৰ ৰূপটো ধৰিব পৰা নাছিলো, কিন্তু তথাপিও মই জানিব পাৰিছিলো যে এইজনেই ঈশ্বৰ। মোৰ বাওঁফালে যীচু আছিল জীৱন্ত আকাৰৰ মানৱ শৰীৰৰ সৈতে, মোৰ উকীল হিচাপে দেখা দিছিল। মোৰ সোঁফালে চয়তান আছিল আৰু তেওঁৰ হাতত আছিল মই কেতিয়াও কৰা সকলো পাপৰ বিশদ বিৱৰণ দিয়া এটা ডাঠ ফাইল। গতিকে শত্রু চয়তানে মোক পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু বিচাৰকৰ আগত অভিযোগ কৰি আছিল, কিন্তু তাৰ পিছত যীচুৱে আগবাঢ়ি আহিল। যেতিয়া তেওঁ আগবাঢ়ি গ'ল, ঠিক তাতেই আৰু তেতিয়াই মই মোৰ সকলো পাপৰ পৰা মুক্ত হ'লোঁ। দক্ষিণ আফ্রিকাত যদি আপুনি আদালতে দোষী সাব্যস্ত কৰি কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি দিয়ে, তেন্তে কাৰাগাৰলৈ লৈ যোৱাৰ আগতে আপুনি আদালতৰ কক্ষৰ পৰা চিৰিৰে নামি হোল্ডিং লকআপলৈ যায়। এই স্বর্গীয় আদালততো তেনেকুৱাই আছিল। যদি আপুনি নোপোৱা হয় তেন্তে সেই চিৰিবোৰেৰে নামি নৰকলৈ যায় কিন্তু বনালে স্বর্গলৈ উঠি যায়। মোৰ দোষমুক্ত হোৱাৰ পিছত মই হেভেনলৈ উঠিলোঁ। তাত উপস্থিত হওঁতে দিনৰ সময়, মানুহবোৰ বহি থকা দেখিলোঁ। কাপোৰৰ পৰা বিচাৰ কৰিলে তেওঁলোক স্কুলীয়া ল'ৰা-ছোৱালী আৰু কাৰাগাৰৰ বন্দী আছিল। কিন্তু তেওঁলোক স্বর্গত আছিল — তেওঁলোকে সেইটো কৰিছিল

তেতিয়া যীচুৱে মোৰ সন্মুখত বগা চোলা পিন্ধি আবির্ভাৱ হ'ল। মই মাত্র তেওঁক তাত আদালতত এৰি থৈ গৈছিলোঁ, কিন্তু তাৰ পিছত তেওঁক আকৌ তাতেই স্বর্গত পাইছিলোঁ। এইটোৱেই আছিল মোৰ প্রথমবাৰৰ বাবে যীচুক দর্শনত বা সপোনত ওচৰৰ পৰা দেখা। তেওঁক মধ্যপ্রাচ্যৰ যেন লাগিছিল। ডিঙিলৈকে গাঢ় বাদামী চুলি আছিল। পৰিপাটিকৈ ট্রিম কৰা দাড়িৰে তেওঁ আছিল সুদর্শন। মোৰ দৃষ্টি আকর্ষণ কৰা এটা কথা আছিল তেওঁৰ চকু। মই আচৰিত হৈ পৰিলোঁ। মই মাত্র তেওঁৰ ফালে চাই থাকিলোঁ। তাৰ চকুৰ পৰা চকু আঁতৰাই ৰাখিব নোৱাৰিলোঁ। মই — ইংৰাজী মোৰ প্রথম ভাষা নহয় বাবে সঠিক শব্দ নেকি নাজানো — মন্ত্রমুগ্ধ হৈ পৰিলোঁ। মই ইমানেই আকর্ষিত হৈ পৰিলোঁ যে মই ভালপোৱা মোৰ সৃষ্টিকর্তা মোৰ ঠিক সন্মুখতে থিয় হৈ আছে! তেওঁ মোৰ ফালে চাই একো নোকোৱাকৈয়ে মনৰ মাজেৰে আদেশ দিলে। তেনেতে ৰথ আবির্ভাৱ হ'বলৈ ধৰিলে আৰু মোৰ সন্মুখত শাৰী পাতিবলৈ ধৰিলে, ইমানবোৰ যে মই গণনা কৰিব নোৱাৰিলোঁ। কোনেও গাড়ী চলাই নাছিল। ভিতৰত ভালদৰে চিকচিকিয়া কাঠৰ টুকুৰা লৈ ফুৰিছিল, ইয়াৰে মাত্র কেইটামানৰহে ব্যক্তিগত নাম আছিল। যীচুৱে মোক ক'লে — "পুনৰ তেওঁৰ মনত কিন্তু মই জোৰেৰে আৰু স্পষ্টকৈ শুনিলোঁ, "তুমি কম মানুহক ৰক্ষা কৰিলে।

তাৰ পাছত তেওঁ সেই বহুত ৰকলৈ চালে, যিবোৰৰ নাম নাছিল, আৰু লগতে ক'লে, "আপুনি এই সকলোবোৰ কাঠৰ ৰক আত্মাৰে ভৰাই দিব লাগিব।" আৰু তাৰ পিছত মই সাৰ পালোঁ। সাৰ পাই মনতে ভাবিলোঁ যে হয়তো ঈশ্বৰে বিচাৰে মই এজন আত্মা বিজয়ী হৈ এটা গীর্জা খুলিম। আকৌ মোৰ প্রথম সপোনৰ দৰেই অনুভৱ কৰিলোঁ যে মই স্বর্গৰ পৰা উভতি আহিছো। আৰু মোৰ চাৰিওফালে তেওঁৰ উপস্থিতি অনুভৱ কৰিলোঁ।

গতিকে পাঁচ বছৰৰ পাছত ২০১৬ চনত মই এটা হাউচ গীর্জা আৰম্ভ কৰিলোঁ। মানুহক ওচৰলৈ মাতিলোঁ, তেওঁলোক আহিল আৰু মই তেওঁলোকৰ বাবে প্রার্থনা কৰিলোঁ। প্রায় এমাহ ধৰি এইদৰেই চলি থাকিল, কিন্তু প্রতিবাৰেই মই তালৈ গ'লোঁ ঈশ্বৰৰ বাক্য ভাগ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ লগত প্রার্থনা কৰিবলৈ, মোৰ হৃদয়ৰ ভিতৰত মোৰ কোনো শান্তি নাছিল, মই ইয়াৰ বাবে ভাল অনুভৱ কৰা নাছিলো। অৱশেষত মই মওলীক ক'লোঁ যে মই চাকৰি এৰিম। ঘৰৰ গীর্জাৰ ভিতৰত আৰু প্রার্থনাৰ বাবে আহিব নালাগিল। তাৰ পাছত মই বাহিৰলৈ ওলাই আহিলোঁ, যাবলৈ সাজু যেতিয়া, বাহিৰত চোতালত, এগৰাকী বুঢ়ী মোৰ ওচৰলৈ আহিল। তাই মোক তাইৰ বাবে প্রার্থনা কৰিবলৈ ক'লে, গতিকে মই তাইৰ মূৰত হাত থৈ দিলোঁ, তাই চকু মুদি দিলে, ময়ো চকু মুদি তাইৰ বাবে প্রার্থনা কৰিলোঁ। তেনেকৈয়ে কৰি থাকোঁতে, গতিকে মোৰ হাতৰ মাজেৰে বিদ্যুৎ স্পৃষ্ট হোৱা যেন অনুভৱ হ'ল মই প্রার্থনা কৰি থাকোঁতে চকু মেলিলোঁ আৰু এই বুঢ়ীজনী ইয়াত আছিল কিন্তু তাইৰ কাষতে — এতিয়া মই শুই থকা নাই, এইটো সপোন নহয়, মই বাহিৰত মুকলি ঠাইত আছো — যীচুৱে মোৰ ঠিক সন্মুখতে দেখা দিলে, তাইৰ কাষত থিয় হৈ মোৰ ফালে চাই। কিন্তু এতিয়া তেওঁ বগা চোলা পিন্ধা নাছিল। তেওঁ পিন্ধিছিল কোনোবা নীলা বা নেভি নীলা ৰঙৰ মহিমাময় দেখা চোলা এটা যিটো ভৰিলৈকে নামি গৈছিল। বহল কান্ধ আৰু শক্তিশালী বুকুখনেৰে তেওঁক ইমান শক্তিশালী যেন লাগিছিল। যেতিয়া মই তেওঁৰ বুকুখনলৈ চালোঁ তেতিয়া এনে লাগিল যেন তাত মহাকাশৰ তাৰকাৰাজ্যৰ দৰে তাৰকাৰাজ্যবোৰ দেখা পালোঁ। আৰু এই চিন্তা মোৰ মনলৈ আহিল: এইটোৱেই বিশ্বব্রহ্মাণ্ডক একেলগে ধৰি ৰাখিছে! আৰু মই তেওঁৰ ফালে মুখামুখিকৈ চাই থাকোঁতে তেওঁ হাঁহি এটা মাৰি অদৃশ্য হৈ গ'ল। মোৰ মনত এটা ধাৰণা থাকি গ'ল যে তেওঁৰ হাঁহিটোৱে "ভাল কৰিলা!" এই গীর্জাঘৰটো বন্ধ কৰাৰ বাবে। কাৰণ মোৰ বাবে তেওঁৰ সেই পৰিকল্পনা নাছিল; গীর্জা খোলাৰ কথা নাছিল। আৰু যেতিয়া মই প্রার্থনা শেষ কৰিলোঁ, তেতিয়া বুঢ়ীয়ে চকু মেলি মোক ক'লে, "তুমি জানানে যে তুমি মোৰ বাবে প্রার্থনা কৰি থাকোঁতে মোৰ এনে লাগিছিল যেন মোৰ কান্ধৰ পৰা বোজা এটা ওলাই আহিছে, আৰু তাৰ পিছত মই বহুত লঘু অনুভৱ কৰো?" মই জানিছিলোঁ যে যীচুৰ উপস্থিতিৰ বাবেই হৈছে।

আন এটা সপোন বা দর্শনত ২০১৬ চনত মই স্বর্গত যীচুক দেখিছিলো, তেওঁ একেটা মহিমাময় দেখা চোলা পিন্ধিছিল আৰু স্তম্ভযুক্ত মুখাৱয়বৰ সৈতে আমেৰিকাৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ ভৱনৰ সৈতে মিল থকা এটা অট্টালিকাৰ বাহিৰত থিয় হৈ আছিল। তাত তেওঁ মোক বিশেষভাৱে কৈছিল, "আপুনি গীর্জা খুলিব নালাগে।" মই মাত্র তেওঁক অতি সোনকালে বিশ্বলৈ আহিবলগীয়া ৰজা হিচাপে ঘোষণা কৰাৰ কথা।

২০১৭ চনত সপোনত মোক স্বর্গলৈ লৈ যোৱা হৈছিল য'ত এটা সিংহাসন কোঠাত মই দেখিছিলো যীচুক তেওঁৰ সিংহাসনত বহি বাহু দুটা আর্মৰেষ্টত থৈ। মজিয়াত তেওঁৰ সিংহাসনৰ চাৰিওফালে কুঁৱলী এটা দেখা পাইছিলোঁ, আৰু পৃথিৱীলৈ যুদ্ধ আহি থকাৰ দৰে শব্দ এটা শুনিবলৈ পাইছিলোঁ। সেইটোৱেই আছিল মোৰ মনত। বহুত বহুত বহুত গুৰুতৰ কিবা এটা পৃথিৱীলৈ আহি আছিল। মই যীচুৰ ফালে চালোঁ। আকৌ মুখখন নোখোলাকৈয়ে কিন্তু মনটোৰ মাজেৰে তেওঁ বৰ জোৰেৰে আৰু স্পষ্টকৈ মোক কোৱা শুনিবলৈ পালোঁ, "মই সোনকালে আহিম!" এই কথাবোৰ কওঁতে সি আর্মৰেষ্টত ধৰি থিয় হ'বলৈ ধৰিলে। কিন্তু সি সম্পূর্ণৰূপে থিয় হোৱাৰ আগতেই তেওঁৰ পৰা শক্তি আহি মোক চেকেণ্ডৰ ভিতৰতে আকাশৰ মাজেৰে স্বর্গৰ পৰা নিৰাপদভাৱে পিছলৈ উৰুৱাই দিলে। মই মোৰ বিচনাত নামিলোঁ। মোৰ বিচনাত অৱতৰণ কৰাৰ

মুহূর্ততে মই সাৰ পাই উঠিলোঁ আৰু মই চিঞৰি উঠিলোঁ, মোৰ মাজত তেওঁৰ উপস্থিতি ইমান প্ৰবলভাৱে অনুভৱ কৰিলোঁ। মোৰ কাষতে শুই আছিল মোৰ পত্নী। তাই মোক ক'লে, "কি হৈছে?" আজিলৈকে মই নাজানো কিয় তাইক এনেকৈ কৈছিলো, কিন্তু এইটোৱেই উত্তৰ মোৰ মুখৰ "পৰা ওলাই আহিল, "মই স্বৰ্গত এজন মানুহ দেখিলোঁ।

এতিয়া মই আগতে ভাবিছিলোঁ যে মই ডাঙৰ হৈ এজন বুঢ়া খ্ৰীষ্টান মানুহ হ'ম, আৰু হয়তো নব্বেৰ দশকত ইহলীলা সম্বৰণ কৰিম। কিন্তু এই সকলোবোৰ সলনি হ'ল ২০১৮ চনত।সেই বছৰ আকৌ সপোনত
ভগৱানক দেখা নাপালোঁ যদিও তেওঁৰ অতি উচ্চ মাতটো
শুনিবলৈপাওঁ। যিসকলে এই কথা শুনিছে — অনুগ্ৰহ কৰি মই ইয়াৰ
পিছত কি ক'ম তালৈ মনোযোগ দিয়ক। মই ক'বলৈ ওলোৱা
শব্দবোৰত চিহ্নিত কৰকাৰণ মই কোৱা শব্দবোৰৰ কোনোটোৱেই
মাটিত পৰিব নোৱাৰে। এইবোৰৰ কোনোটোৱেই শূন্য নহ'ব কাৰণ এইবোৰ স্বয়ং
ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে। অশ্ৰ সেইবোৰ পূৰণ হ'ব। এই সপোনত তেওঁ কৈছিল "২০২৬ বিশ্বকাপ নাথাকিব কাৰণ যিসকল পিছ পৰি ৰৈছে তেওঁলোকৰ বাবে পৃথিৱীৰ জীৱন সদায়ৰ দৰে ব্যৱসায় নহ'ব।" তাৰ পিছত মই সাৰ পালোঁ। মই কোনো ফুটবল অনুৰাগী নহয়, গতিকে সাৰ পাই উঠি মই অজ্ঞাত আছিলো যে শেষৰখন বিশ্বকাপ কেতিয়া অনুষ্ঠিত হ'ব, বা পৰৱৰ্তী বিশ্বকাপ কেতিয়া অনুষ্ঠিত হ'ব। পিছত পৰীক্ষা কৰি গম পালোঁ যেপুৰুষৰ ফুটবল বিশ্বকাপ ২০২৬ৰ মেচসমূহ মূলতঃ আমেৰিকাত অনুষ্ঠিত হ'ব।

পিছলৈ ২০১৮ চনৰ এদিন ৰাতিপুৱাই সাৰ পাই লাইট জ্বলাই মোৰ বাইবেল পঢ়িবলৈ ধৰিলোঁ। বগা চোলা পিন্ধি যীচুৱে মোৰ সন্মুখত আবিৰ্ভাৱ হ'ল। এইটো সপোন নাছিল, কাৰণ মই সাৰ পাই আছিলো। মই তেওঁৰ ফালে মুখামুখিকৈ চাই আছিলো যেতিয়া মুখখন নোখোৱাকৈয়ে তেওঁ মনতে এই কথাবোৰ ক'লে, "১৯৪৮ চনত ইজৰাইল জাতি হোৱাৰ পৰাই পলায়নৰ ৭৭ বছৰ হ'ব।" তেওঁ "ৰেপচাৰ" শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰা নাছিল যদিও মই জানিছিলোঁ যে তেওঁ ইয়াৰ কথা কৈছে। তেওঁ লগতে কয়, "২০২৫ চনত ২৩ আৰু ২৪ ছেপ্টেম্বৰত মই মোৰ গীৰ্জা ল'বলৈ আহিম। এই দুদিনত মই অহা দিন বা ঘন্টা কোনেও গম নাপাব। তাৰ পিছত পিছ পৰি থকাসকলৰ বাবে পৃথিৱীত সাত "বছৰীয়া ক্লেশ হ'ব। ২০৩২ চনত ১৫ ছেপ্টেম্বৰত মই ৰজা হিচাপে পৃথিৱীলৈ উভতি আহিম।

এই কথা কোৱাৰ পিছত তেওঁ অদৃশ্য হৈ গ'ল, আৰু মই আচৰিত হৈ থাকিলোঁ। তেতিয়া মই ৰেপচাৰ, দ্বিতীয় আগমন আৰু ক্লেশৰ বিষয়ে বেছি নাজানিছিলো। মই যেতিয়া এজন যুৱক আছিলো তেতিয়া খ্ৰীষ্টান হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিছিলো, তেতিয়া এজন পাষ্টৰে মোক কৈছিল যে ভৱিষ্যতে কিছুমান বিপদ হ'ব, আৰু খ্ৰীষ্টানসকলে ইয়াৰ মাজেৰে পাৰ হ'ব। মই মাত্ৰ সেইটোৱেই জানিছিলোঁ। ৰেপচাৰৰ মাজেৰে পলায়নৰ পথ আছে বুলি মই নাজানিছিলো। ইয়াত-তাত হয়তো শুনিছিলোঁ, কিন্তু সঁচাকৈয়ে বেছি নাজানিছিলোঁ।

এতিয়া মই জানো যে এইবোৰ অতি বিতৰ্কিত বিষয়, কিন্তু ঈশ্বৰে মোক এদিন যিচয়া ৫৫ পদ পঢ়িবলৈ কৈছিল য'ত তেওঁ কৈছিল, "মোৰ কোনো কথাই মোক এৰি মোৰ ওচৰলৈ শূন্যভাৱে ঘূৰি নাহে।" আৰু তাৰ পিছত ক'লে যে তেওঁ মোক শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিব। মোৰ মনটোৰ মাজেৰে সি চিন্তা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলেহেঁতেন। মই ঈশ্বৰ নহয় কিন্তু তেওঁ মোৰ মনত চিন্তা ৰাখিছিল যাতে মই এইবোৰ কথা অধিক বুজিব পাৰো। তেওঁ মোক পূৰ্বৰ ৰেপচাৰৰ ওপৰত ২ ৰাজাৱলি ২:১-১১ পদলৈ লৈ গ'ল — এলিয়াৰ। যেতিয়া এলিয়া আৰু ইলীচা একেলগে আছিল, তেতিয়া ভাববাদীসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি ইলীচাক সুধিলে "আপুনি জানেনে যে আপোনাৰ মালিকক আজি আপোনাৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হ'ব?" আৰু ইলীচাই তেওঁলোকক ক'লে, "হয়, মই জানো।" আৰু আন ঠাইৰ পৰা অহা আন নবীসকলেও একে কাম কৰিছিল। তেওঁলোকেও তেওঁক একেটা প্ৰশ্ন সুধিলে, আৰু তেওঁও একেদৰেই ক'ব "হয়, মই জানো।" শেষত এলিয়াই ইলীচাক ক'লে, "মোক তোমাৰ পৰা কাঢ়ি লোৱাৰ আগতে মোক কওক যে তুমি মই তোমাৰ বাবে কি কৰিব বিচাৰিছা।" গতিকে মই দেখিলোঁ যে এলিয়াৰ ৰেপচাৰৰ দিনটো তেওঁলোকৰ বাবে কোনো ৰহস্য নাছিল। আচলতে ঈশ্বৰে ভাববাদীসকলক, ইলীচাক আৰু এলিয়াক ইয়াক প্ৰকাশ কৰিছিল। গতিকে ঈশ্বৰে মোক দেখুৱাই দিলে যে তেওঁ এই আহিবলগীয়া ৰেপচাৰৰ বাবেও একে কাম কৰিব।

গতিকে এই বিষয়টো আন্তৰিকতাৰে অধ্যয়ন কৰিবলৈ ধৰিলোঁ। তাৰ পিছত মই গম পালোঁ যে ঈশ্বৰে সাতটা ভোজৰ ব্যৱস্থা কৰিছে, আৰু যীচুৱে নিজৰ জীৱন, মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰা ইতিমধ্যে ইয়াৰে চাৰিটা ভোজ পূৰণ কৰিছে — নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব, খমিৰবিহীন পিঠা, প্ৰথম ফল আৰু পেন্টাকোষ্ট। মাত্ৰ তিনিটা বাকী আছে — শিঙাৰ উৎসৱ, প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিন আৰু আবাস।

লেবীয়া পুস্তক ২৩ পদত আমাক কোৱা হৈছে যে শিঙাৰ উৎসৱক এদিনীয়া অনুষ্ঠান হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছিলঅমাৱস্যাৰ দৃশ্যমান দৰ্শনৰ পৰাই আৰম্ভ হৈছিল। কিন্তু অমাৱস্যাৰ সেই ক্ষুদ্ৰ অৰ্ধচন্দ্ৰটোৰ
ভৌতিক পৰ্যবেক্ষণৰ ওপৰত অনিশ্চয়তাৰ বাবে পিছলৈ এদিনৰ
সময়সীমাদুদিনলৈ বৃদ্ধি কৰা হ'ল। অৱশেষত এই পৰিস্থিতিয়ে এই শিঙাৰ উৎসৱৰ উল্লেখ হিচাপে হিব্ৰু
ভাষাৰ "দিন বা ঘন্টা কোনেও নাজানে" এই শব্দটোৰ সৃষ্টি কৰিল

আগতে উল্লেখ কৰা অনুসৰি যীচুৱে যাত্ৰাপুস্তক শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰিছিল যদিও তেওঁ ৰেপচাৰৰ কথা কৈছিল। ১৯৪৮ চনত ইজৰাইল প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ পৰা সাতসত্তৰ বছৰে আমাক এই বছৰটোলৈ লৈ গৈছে, ২০২৫ চনলৈ।

আৰু ২০২৫ চনত ২৩ আৰু ২৪ ছেপ্টেম্বৰত শিঙাৰ উৎসৱৰ দুদিন হ'কাতিকে এইটোৱেই হ'ব সময়ৰ সংকীৰ্ণ খিৰিকী যেতিয়া গীৰ্জাৰ ৰেপচাৰ হ'ব। সাত বছৰৰ পাছত ২০৩২ চনত ১৫ ছেপ্টেম্বৰত প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিন হ'ব যেতিয়া যীচুৱে ৰজা হিচাপে পৃথিৱীলৈ উভতি আহিব।

গতিকে তেওঁ মোক বিশ্বকাপৰ কথা কিয় ক'লে? ১ থিচলনীকীয়া ৫:৫ পদত আমাক কোৱা হৈছে যে এটা সময় আহিব যেতিয়া মানুহে সমগ্ৰ জগতত শান্তি আৰু নিৰাপত্তাৰ আগমনৰ বাবে উচ্চস্বৰে প্ৰশংসা কৰিব। অন্ততঃ আগন্তুক কাৰিজমাটিক খ্ৰীষ্টবিৰোধীয়ে ৰেপচাৰৰ পিছত জগতখনক এইটোৱেই প্ৰতিশ্ৰুতি দিব। হয়তো সঁচাকৈয়ে শান্তি থাকিব, কিন্তু সেইটো কিমান দিনলৈ চলিব নাজানো। কিন্তু ২০২৬ চনৰ জুন মাহৰ ভিতৰত বিশ্ব ইমানেই ভয়াৱহ অৰাজক হৈ পৰিব, ইমানেই বিশৃংখলতা আৰু ধ্বংসলীলা হ'ব, যে ফিফাই আমেৰিকা, কানাডা আৰু

মেক্সিকোত বিশ্বকাপৰ মেচ অনুষ্ঠিত কৰিব নোৱাৰিব।

মথি ২৪:৩৬ পদত যীচুৱে কৈছিল যে ৰেপচাৰৰ দিন বা ঘন্টা কোনেও নাজানে। কিন্তু যদি আপুনি ইণ্টাৰনেটত এইটো গুগল কৰে, তেন্তে আপুনি এনেকুৱা ৱেবছাইট পাব যিয়ে ব্যাখ্যা কৰে যে এই অভিব্যক্তিটো আচলতে শিঙাৰ উৎসৱৰ বাবে এটা হিব্রু প্রবচন্ন ট্রুম্পেটৰ উৎসৱ প্রথমে এদিনীয়া উৎসৱ আছিল আৰু ইয়াৰ আৰম্ভণি হৈছিল"অমাৱস্যা"ৰ শাৰীৰিক দর্শনৰ পৰা। দৃশ্যগত দৃশ্যৰ অনিশ্চয়তাৰ বাবে এদিনীয়া উৎসৱটো দুটা প্রকৃত দিনলৈকে বিস্তৃত হৈ পৰিছিল। সেয়েহে ক'ব পাৰি যে অমাৱস্যাৰ দিন বা ঘন্টা — আৰু ফলস্বৰূপে শিঙাৰ উৎসৱ — আৰু শেষত ৰেপচাৰৰ বিষয়েও কোনেও নাজানিছিল।

কিন্তু এইটোও ইয়াত ইহুদীসকলৰ পৰম্পৰাগত বিবাহ ৰীতি-নীতিৰ প্রতিফলন। দৰাৰ দেউতাকে বিয়াৰ তাৰিখ ঠিক কৰি ল'লেহে পুত্রক কয় যে "যা কইনাক আনিবা"। এইদৰে বিয়াৰ দিন বা ঘন্টা কোনেও নাজানে, পুত্রইও নাজানে, কেৱল পিতৃয়েহে নাজানে। গীর্জা যীচুৰ কইনা, গতিকে ৰেপচাৰ যীচু আৰু গীর্জাৰ মাজৰ বিয়াৰ দৰে হ'ব। পৃথিৱীত ই এনে এটা দিনত সংঘটিত হ'ব যিটো দিনত পৃথিৱীত কোনেও নাজানে, আনকি পৃথিৱীৰ পুত্রইও নাজানে, কিন্তু কেৱল পিতৃয়েও নাজানে।

আৰু যদি আপুনি ১ কৰিন্থীয়া ১৫:৫১-৫২ পদলৈ যায় পৌলে "শেষ শিঙাৰ" উল্লেখ কৰি যীচুৰ লগত একমত হয়। এতিয়া বহুতে যেতিয়া তেওঁলোকে"শেষ শিঙা" পঢ়ে তেতিয়া তেওঁলোকে প্রকাশিত বাক্যৰ পুস্তকলৈ দৌৰি যায় আৰু কয় যে শেষ শিঙাটোৱেই হৈছে ক্লেশৰ সময়ত সপ্তম স্বৰ্গদূতে সপ্তম শিঙা বজোৱা। এইটো ভুল। ট্রুম্পেটৰ উৎসৱৰ সময়ত খ্রোফাৰ ৯৯ বাৰ বজোৱা হয় তাৰ পিছত ১০০ বাৰ বজোৱা হয় "আৰু সেই শেষৰটোৱেই হৈছে"শেষ ট্রুম্প।

১ থিচলনীকীয়া ৫:১ পদত কৈছে,"এতিয়া, ভাই-ভনীসকল, সময় আৰু তাৰিখৰ বিষয়ে — আমি তোমালোকলৈ লিখাৰ প্রয়োজন নাই।" পৌলে থিচলনীকীয়াসকললৈ "প্রভুৰ দিন"ৰ সময় আৰু তাৰিখৰ বিষয়ে লিখাটো প্রয়োজনীয় নাছিল। কাৰণ প্রভুৰ দিনটো পৰৱর্তী ২০০০ বছৰলৈ তেওঁলোকৰ পৰা লুকাই থকা এটা পৰিঘটনা হ'ব, কিন্তু যিটো শেষ সময়ৰ গীর্জাৰ আগত প্রকাশ কৰা হ'ব। আৰু ৪ পদত পৌলে কৈছে যে সেই দিনটো পোহৰত থকাসকলৰ বাবে আচৰিত নহ'ব, কিন্তু চোৰৰ দৰে ই আন্ধাৰত থকাসকলক আচৰিত কৰিব।

ইব্রী ১০:২৫ পদত আমাক উপদেশ দিয়া হৈছে যে আমি একত্রিত হোৱাত অৱহেলা নকৰিব, কিন্তু সেই দিনটো ওচৰ চাপি অহা দেখি আৰু অধিক কৰিবলৈ। আৰু মই আপোনালোকৰ আগত ৰাখিছো যে ই কোনো এৰাব নোৱাৰা দিন নহয় বৰঞ্চ সময়ৰ এটা নির্দিষ্ট থিৰিকী যিটো ওচৰ চাপি অহা দেখা যায়।

পাঁচনিৰ কর্ম ১:৬-৭ পদত যীচুৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ পিছত তেওঁক সুধিলে, "এই সময়ত তুমি ইস্রায়েলৰ ৰজা হ'বানে?" কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "পিতৃয়ে নিজৰ ক্ষমতাৰে নির্ধাৰণ কৰা সময় আৰু ঋতুবোৰ জনাটো তোমালোকৰ বাবে নহয়। কিন্তু যিহুদিয়া, চমৰিয়া আৰু পৃথিৱীৰ অন্তর্ভাগত তোমালোক মোৰ সাক্ষী হ'বা।" অৰ্থাৎ যীচুৱে ঘূৰি আহি ইস্রায়েলত ৰজা হ'বলগীয়া সময়বোৰ তেওঁলোকৰ চিন্তা হ'ব নালাগে। কাৰণ, ২০০০ বছৰৰ পিছত হ'ব লাগিছিল।

যেন ডেনিয়েলক কোৱা হৈছে যে তেওঁৰ কথাবোৰ বন্ধ কৰি ৰাখক আৰু শেষৰ সময়লৈকে নিজৰ কিতাপখন ছীল কৰক। গতিকে শেষৰ সময়ত মণ্ডলীলৈ আহিবলগীয়া এটা প্রকাশ হ'ব, শেষৰ সময়ৰ প্রকাশ নিজেই।

গতিকে মই দক্ষিণ আফ্রিকা আৰু বিশ্বক সকীয়াই দিবলৈ লিখিছো যে যীচু ঘূৰি আহিছে। যদি আপুনি আপোনাৰ জীৱনত যীচুৰ অবিহনে পোৱা যায় বা যদি আপুনি আপোনাৰ জীৱন যীচুৰ ওচৰত সমর্পণ কৰা নাই — মনত ৰাখিব যে সময় শেষ হৈ আহিছে। ঈশ্বৰে মানুহক তেওঁক গ্রহণ কৰিবলৈ যি সময় নির্ধাৰণ কৰিছে, সেই অনুগ্রহৰ সময়ছোৱা য'ত ঈশ্বৰে মণ্ডলীক জগতলৈ হাত আগবঢ়াবলৈ দিছে যাতে সকলোৱে যীচুক গ্রহণ কৰিব পাৰে আৰু পৰিত্রাণ পায়।

ৰেপচাৰ হ'ব। দক্ষিণ আফ্রিকাকে ধৰি সমগ্র বিশ্বৰ লাখ লাখ খ্রীষ্টান এক চেকেণ্ডৰ ভিতৰতে নোহোৱা হৈ যাব। খ্রীষ্টানসকলক জগতৰ পৰা আঁতৰোৱাৰ পিছত তেতিয়া ঈশ্বৰৰ বিচাৰ জগতৰ ওপৰত পৰিব।

বিশ্বকাপ ২০২৬ৰ দিশত সাজু হৈছে বিশ্ব।কিন্তু ২০২৫ চনৰ ৰেপচাৰৰ পিছত বিশ্বত ইমানেই বিশৃংখলতা, ধ্বংস আৰু ধ্বংসলীলা হ'ব যে ২০২৬ চনৰ জুন মাহৰ ভিতৰত কোনো বিশ্বকাপৰ মেচ খেলা নহ'ব। পৃথিৱীখন হ'লহেঁতেন এখন চিনাকি ঠাই।

গতিকে আকৌ এবাৰ মই ইয়াত আপোনালোক সকলোকে অনুৰোধ কৰিবলৈ আৰু ভিক্ষা কৰিবলৈ আহিছো — অনুগ্রহ কৰি আপোনালোকৰ হাতত বহুত সময় আছে বুলি নাভাবিব। তোমাৰ হাতত বহুত সময় নাই। মনত ৰাখিব যে মোক গীর্জা খুলিবলৈ মাতি অনা হোৱা নাছিল। মই এবাৰ ভাবিছিলোঁ যে ভগৱানে মোৰ বাবে সেইটোৱেই মনত ৰাখিছে। কিন্তু তেতিয়াৰ পৰাই মই দেখিলোঁ যে মোৰ আহ্বান হৈছে জগতখনক ঘোষণা কৰা যে সর্বোপৰি যীচু জীয়াই আছে আৰু তেওঁ সোনকালে ঘূৰি আহিব। গতিকে, পৃথিৱী, সাজু থাকক। আপোনাৰ সকলো পাপ এৰি খ্রীষ্টৰ ওচৰলৈ আহক য'ত আপুনি পৰিত্রাণ পাব। বন্ধৰ সময়। মই একমাত্র ফোন বুলি কব নোৱাৰো কিন্তু মই ভগৱানৰ শেষ ফোনবোৰৰ ভিতৰত এজন। গতিকে মই সকলোকে আহ্বান জনাইছো — সাধাৰণ নাগৰিক, ব্যৱসায়ী, চেলিব্রিটি, চৰকাৰী মন্ত্রী, সমগ্র বিশ্বৰ প্রতিখন মহাদেশৰ দেশৰ ৰাষ্ট্রপতি — এতিয়াই আপোনাৰ জীৱন যীচুক দিয়ক কাৰণ ৰেপচাৰৰ সময় ওচৰ চাপিছে।

২০১৯ চনত মই এটা টিভি শ্ব'ত টম হর্ণক তেওঁৰ কিতাপ The Wormwood Prophecy ৰ বিষয়ে কোৱা দেখিছিলো। তেওঁ এতিয়া আমাৰ লগত নাই, কিন্তু শ্ব'টোত তেওঁ কৈছিল যে তেওঁৰ হাতত নাছাৰ এজন কর্মচাৰীৰ পৰা তথ্য আছে যে ২০২৯ চনত ১৩ তাৰিখ শুকুৰবাৰে পৃথিৱীত এটা গ্রহাণু খুন্দা মাৰিব। হর্ণে কৈছিল যে তেওঁ স্তম্ভিত হৈ বহিবলগীয়া হৈছিল, যেতিয়া তেওঁ উপলব্ধি কৰিছিল যে গ্রহাণুটো হয়তো প্রকাশিত বাক্য ৮ত উল্লেখ কৰা জ্বলি থকা তৰাটো হ'ব পাৰে। যদি এই তাৰিখটোৱে সাত বছৰৰ ট্রিবুলেচনৰ সময়ৰ মাজভাগৰ বিন্দু চিহ্নিত কৰে, তেন্তে ৩ আধা বছৰ পিছলৈ গণনা কৰা হ'ব মই আপোনালোকক ক'লোঁ যে তেওঁৰ সামগ্রিক ভৱিষ্যতৰ সময়সীমাৰ সৈতে তেওঁ

সঠিক আছিল যিটো মূলতঃ মোৰ সৈতে একমত।

২০১৮ চনত শেষৰটো ডাঙৰ দৃষ্টিভংগী লাভ কৰিলোঁ।অৱশ্যে তাৰ পিছত এই বিষয়ে কোৱাটো মোৰ প্ৰথম নহয়। উদাহৰণস্বৰূপে, মই গডছ ভইচ ডেইলী আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় প'ডকাষ্টত কথা কৈছিলো। মোৰ নিজা ইউটিউব চেনেলতো আছে য'ত মই এই বাৰ্তাটো দিবলৈ চেষ্টা কৰো। মই ইয়াত চেনেলৰ নাম নিদিওঁ কাৰণ মই ইয়াত নিজৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ অহা নাই।

যীচুৰ মৃত্যু হৈছিল, সমাধিস্থ কৰা হৈছিল, পুনৰুত্থান হৈছিল আৰু ৩২ খ্ৰীষ্টাব্দত স্বৰ্গলৈ উঠিছিল। বাইবেলৰ পণ্ডিতসকলে বিশ্বাস কৰে যে তেওঁ ২০০০ বছৰলৈকে নাইকিয়া হ'ব, আৰু তাৰ পিছত উভতি আহিব। যদি আপুনি ৩২ খ্ৰীষ্টাব্দত ২০০০ বছৰ যোগ কৰে তেন্তে আপুনি ২০৩২ চনত খ্ৰীষ্টৰ উভতি অহা বছৰৰ বাবে অৱতৰণ কৰে। কিন্তু তাৰ আগতে সাত বছৰ ট্ৰিবুলেচন হ'ব, গতিকে ২০৩২ চনৰ পৰা সাতটা !মাইনাছ কৰিলে এই বছৰ ২০২৫ চনত শেষ হ'ব

নিঃসন্দেহে বহুতে মোক ক'ব যে আন বহুতে আগতেও এই ধৰণৰ তাৰিখ নিৰ্ধাৰণ কৰিছে। এই সকলোবোৰ একোৱেই নহ'ল — কিন্তু এইটোৰ ক্ষেত্ৰত সেয়া নহ'ব। মই এক বিলিয়ন শতাংশ নিশ্চিত যে এই ২৩ বা ২৪ ছেপ্টেম্বৰত গীৰ্জাৰ ৰেপচাৰ হ'ব। মই বিশ্বক ইয়াৰ বাবে সাজু হ'বলৈ কৈছো। আপোনাৰ জীৱন যীচুক নিশ্চয়কৈ দিয়ক। তেওঁ বাট, সত্য আৰু জীৱন, তেওঁ ঈশ্বৰ।